

U RUKAMA GOSPODARA Cijena pomazanja Jill Austin **LONČARA**

» **ŽELIŠ LI MOJE POMAZANJE?**«
pita te Gospod. »Postoji cijena za to. Želiš li Moje prisustvo i Moja čuda? Želiš li Mene? Postoji cijena za pomazanje. Moraš biti voljan da uzmeš svoj križ i ideš za Mnom.«

Sada zamisli da sjediš u crkvi – pjevajući iste pjesme kao i uvijek i zureći u iste zidove – kada se, iznenada, prostorija ispuni Isusovim mirisom. Okrećeš se da vidiš začuđujuće divne Božije posude koje ulaze u zajednicu. Njihova glazirana sjajna površina čudesno odražava Isusov lik, i ti istog trena znaš da su se pekle na velikoj vatri. Platile su nevjerovatnu cijenu za silno pomazanje koje imaju.

U svome duhu možeš vidjeti Isusa kako hoda gore-dolje između redova u crkvi, noseći preko ruke svećanu odoru za vjenčanje. On govori: »Pozivam te da budeš Moja nevjesta.«

»Pozivam te da se pretališ na velikoj vatri da bi se Moja slava spustila na tebe, ali to će te koštati«, kaže On. »Morat ćeš umrijeti svom ugledu, svojoj teologiji i svim svojim religijskim formulama. Morat ćeš dopustiti da se ugase svi tvoji strahovi i tvoja dominacija. Voliš li Me dovoljno da odlučiš doći ili ćeš se zadovoljiti životom u zadnjim redovima crkve?«

Ti sjediš i pitaš se šta da radiš.

Jesu li one predivne posude slijedile Isusa u veliku vatru? Da li je to način na koji su postale tako ispunjene Njegovim prisustvom. Jasno ti je da možeš odlučiti da prestaneš rasti – neki od tvojih prijatelja su, štaviše, otpali. Put se čini opasnim. Mogao bi te koštati života. Ali znaš da je Isus rekao: »*Tko sačuva svoj život, izgubit će ga, a tko zbog mene izgubi svoj život, sačuvat će ga.*« (Matej 10:39)

Pogledajmo put kojim bi svaki kršćanin morao da ide.

LONČAREVA NJIVA: SPASENJE

Sjećaš li se dana kada te Bog spasio?

Sjećaš li se agonije kroz koju si prolazio dok si Mu vapio da te izbavi iz gomile pepela? Bog te čuo i tačno je znao gdje će te pronaći.

Našao te u lončarevoj njivi.

U biblijsko vrijeme, sve razbijene posude bile su bacane na deponiju smeća izvan grada, poznatu kao »Lončareva njiva«. Ova njiva predstavlja svijet – mjesto gdje se bacaju slomljeni životi. Znaš li da, kada više nisi koristan svijetu, on te jednostavno baci?

To je ono vrijeme kada te bol tjera da zavapiš: »Isuse, ako si stvaran, molim Te spasi me!«

Onda Gospodar Lončar, Bog osobno, prođe Lončarevom njivom, ugleda tvoj slomljeni život i nježno te podigne. »Čak iako si razbijena glinena posuda – ja te volim«, kaže Gospod. »Sve tvoje nade i svi tvoji snovi uništeni su, ali Ja imam otkrovenje za tvoj život.«

Onda te Gospod vrati nazad u Lončarevu kuću. »Ja te poznajem«, kaže. »Tvoja građa nije sakrivena od Mene, jer si divno i čudesno stvoren. Dok si još bio u majčinoj utrobi, bio si Moje izabrano sredstvo i imam poziv za tebe.«

LONČAREVA KUĆA

»*Ustani i siđi u kuću lončarevu – ondje ću ti objaviti svoje riječi.* Sidoh, dakle, u kuću lončarevu, upravo je radio na lončarskom kolu. I kako bi se koji sud što bi ga načinio od ilovače u ruci lončarevoj pokvario, on bi opet od nje pravio drugi – već kako se lončaru svidjelo da napravi. I dođe mi riječ Jahvina: 'Ne mogu li i ja s vama činiti kao ovaj lončar, dome Izraelov?' – riječ je Jahvina. 'Evo, kao ilovača u ruci lončarevoj, i vi ste u mojoj ruci, dome Izraelov.'«

(Jeremija 18:2-6)

Gospodar Lončar je kreativan umjetnik. U Njegovoj kući ima na hiljade različitih posuda, a On ipak svaku od njih prisno poznaje.

Koja si ti vrsta posude? Jesi li krčag koji sipa proročke riječi, zdjela do vrha puna plodova Duha, ili bočica za parfem ispunjena iscjeljujućim uljem? Da li si lavor za pranje nogu, otmjen pehar modeliran za kraljev stol, ili si velika tacna koja sadrži hljeb i meso Njegove Riječi?

Svako od nas je jedinstveno stvoren Isusovim blagim rukama, i samo On zna tvoju boju, oblik i namjenu.

Sada, kada je tvoja razbijena posuda odnesena u Lončarevu kuću, dugo putovanje od spasenja do preobraženja je počelo. Kada Gospodar Lončar uzme kamen i počne da drobi razbijene komade ilovače, ti vapiš: »Bože, kako možeš da me lomiš poslije svega kroz šta sam prošao?!«

Ali kamen nastavlja da udara po tebi ponovo i ponovo, sve dok tvrda ilovača ne postane fini prah. Onda, svojim ranjenim rukama, On poseže u dubinu tvoga srca govoreći: »Izvadit ću svo kamenje i trnje – sve ruševine koje si pokupio duž svog životnog puta.«

Zatim stavlja prah u velike kontejnere i sipa u njih bistru živu vodu koja izvire iz Božijeg prijestolja. Ova živa voda je slavljenje i davanje hvale Bogu što te preplavljuje kada prvi put pristupiš Kristu. Ona te neprekidno natapa, sve dok se ne upije u svaku poru tvoga bića i ti ne kažeš: »Gospode, mogu osjetiti Tvoju ljubav kao nikad ranije.«

LONČARSKO KOLO: VRIJEME POMAZANJA

Onda te Gospod obuhvata svojim snažnim rukama i postavlja te na lončarsko kolo. Tamo od Njega čuješ riječi obećanja: »Ja sam te procijenio i tačno znam šta ti je predodređeno. Ja ću usmjeriti tvog unutrašnjeg čovjeka, a uklonit ću dvoumljenje i zbunjenost.«

Onda se, lagano, Njegove nježne ruke spuštaju na sredinu glinene kugle. Ti nalaziš da ti pruža uživanje to što te Gospod okreće i vrti u Svojim rukama, dosežući u samu srž onoga što jesi, govoreći: »Ja sam Gospod tvoga života i u tvojoj dubini ću sazidati siguran temelj zasnovan na Božijoj Riječi.«

Sve oči su nasmijane dok On počinje da oblikuje tvoje strane – svako voli da gleda bebu kršćanina kako raste!

Sada ti Gospod daje još obećanja, ali njegov konačni plan još uvijek je nepoznanica. Kada bi znao Božiji plan, mogao bi biti na kušnji da prerano iskočiš iz Njegove ruke – to je razlog zbog kojeg mora biti stvorena tako prisna ovisnost između tebe i Gospoda.

Upravo je u ovo vrijeme »obrade na lončarskom kolu« Gospod blagoslovio mladog sanjara koji se zvao Josip. Njegova je porodica u njemu vidjela samo pastira

ispunjenog ispraznim maštanjima, ali Gospod je za njega predodredio veliku vlast i moć. Gospod je govorio Josipu u snu otkrivajući mu pomazanje koje je imao za njega, ali će ispunjenje tog sna doći ipak mnogo godina, mnogo milja i mnogo suza kasnije.

Da li si ti sanjar? Imaš li otkrivenja od Boga? Ako se nalaziš na lončarskom kolu, dešava se nešto nepoznato dok te Bog oblikuje u posudu kakvu je stvorio. Vrijeme koje provodiš na kolu ispunjeno je milošću i blagoslovom, ali upravo kada pomisliš da će trajati zauvijek – Gospod te podiže i postavlja na policu.

VRIJEME PROVJERE

Gospod te stavi na policu da se osuši i u prvo vrijeme osjećaš kako te prži vreo pustinjski vjetar. Vapiš: »Gospode, tako se bojim! Vjetar je tako vruć. Moja me porodica ne razumije, a moja novčana sredstva presušuju!«

U početku pretpostavljaš da sve to neće dugo trajati, ali poslije mjesec – dva, kažeš: »Uh... Gospode, već tako dugo sjedim na ovoj polici i već sam zaista suh. Gdje si? Više ne mogu osjetiti tvoje prisutstvo. Osjećam se kao da sam u pustinji!«

»U pravu si«, odgovara On. »Dobio si promaknuće.«

»Ali Gospode, mislio sam da promaknuće znači da ću početi sa svojom službom!«

»Promaknuće je pustinja«, kaže ti Gospod. »Moj Sveti Duh odveo je mog Sina u pustinju da bude provjeren. Sada tamo pozivam tebe, tako da možeš naučiti da prepoznaš moj glas. Ispitujem tvoje srce. Hoćeš li i u pustinji nastaviti da tražiš moje lice, ili ćeš se okrenuti u ljutnji i otići?«

Josipovo vrijeme blagoslova na točku također je bilo praćeno vremenom provjere. U Kanaanu je znao za ljubav svog oca i Božiju milost, ali izgledalo je kao da je sve to naglo prestalo onog trenutka kada su ga njegova ljubomorna braća prodala u roblje. Nekada voljeni sin pravednog čovjeka sada je bio rob u kući Egipćanina.

Šta je Josip odlučio da će uraditi u svom pustinjskom iskustvu? Služio je Gospodu i svom egipatskom gospodararu sa vjerom i integritetom. I u pustinji je nastavio tražiti Gospoda.

Gospod će od tebe tražiti da uradiš to isto. Poslije više mjeseci – ili čak i godina – na polici, naposljetku ćeš pasti na koljena plačući i vapeći: »Bože, ne razumijem! Ne znam zašto sam još uvijek u pustinji! Sve što znam je to da mi treba Tvoja živa voda!«

Veoma si suh i veoma krhak. Pitaš se: »Ima li Bog uistinu nešto predodređeno za mene? Je li mi On zaista dao sva ona obećanja?«

Naučio si sve pjesme slavljenja, pročitao mnoštvo knjiga, bio na svim seminarima – a ipak se osjećaš kao da te Gospod napustio. Dok si bio na kolu, osjećao si takvu bliskost sa Bogom i svi su govorili tako lijepo o tvojoj budućnosti! Sada se čini da su te svi zaboravili!

Svako od nas je jedinstveno stvoren Isusovim blagim rukama, i samo On zna tvoju boju, oblik i namjenu.

Čak i gore, počinju da te pitaju:

»Zašto nemaš više vjere?«

Niko ne razumije da te Bog odveo u pustinju.

Što je u nečijem životu poziv veći, veći će biti i nesporazum.

Ušao si u pustinju kao »Jakov«, ali Bog želi da promijeni tvoje ime u »Izrael«. Stoga te tješi i kaže: »Dijete moje, želim da pronađeš rijeku žive vode ispod pustinje. Ne treba ti podrška ljudi – treba da budeš tako duboko zasađen u Mene da te oluje koje nosi život ne mogu iščupati.«

A ipak, dok Bog izrađuje Svoj savršeni plan, tvoja duša se hrve i neprekidno boli. Onda, jednog dana, prestaješ da se boriš i moliš molitvu pomirenja sa onim što je neizbježno: »Gospode, ako moram, ostat ću u ovoj pustinji zauvijek. Ovdje sam pronašao Tebe... a Ti si sve što mi treba.«

Upravo tada, Gospod kaže: »Sada je vrijeme da te izvedem iz pustinje.«

»Misliš: sada, Gospode? Svi oni snovi, sve riječi – sve to sada u mom životu može biti ispunjeno. Gospode, spreman sam!«

PRVA VATRENA LINIJA

I Bog ti vjeruje na riječ.

Gospod prolazi između redova tvoje crkve skupljajući sve suhe posude i pažljivo ih nosi u drugu prostoriju. Posude su nevjerovatno uzbuđene. Znaju da su dobile promaknuće. Ali, dok Gospod i Njegovi anđeli počinju da zatvaraju sva vrata i prozore, i kada vatra počne izbijati iz poda i sa tavanice, shvataš da te On stavio u peć.

Dok znoj curi sa tebe, gledaš druge ljude u svojoj blizini i odlučuješ da ti se ne sviđaju. Vidiš: Gospod nikada u isto vrijeme ne peče jednu posudu. On uzima cijelu crkvu, porodicu, grupu prijatelja i postavlja ih u vatru da otkrije njihova srca. Na tako jakoj vrućini sve nečistoće počinju da se otapaju. Ozlojeđenost, gorčina, bijes i pohlepa – sve izlazi na površinu usred plamena.

Dok vatra mijenja boju od jarko crvene u plamteću narandžastu, tvoji najbolji odnosi s ljudima postaju zategnuti i proganjaju te na poslu. Vapiš: »Gospode! Ako me voliš, ugasi čes vatru! Sve u mom životu umire!«

Josip je iskusio ovu vatru. Možda je vapio: »Gospode, zar nije dovoljno to što sam rob u tuđoj zemlji? Zar nije dovoljno to što sam izgubio cijelu svoju porodicu? Zašto sam nepravedno optužen i poslan u tamnicu? Zašto se sve ovo događa?«

Osjećaš li se i ti kao Josip? Koristi li Bog tvoju službu, porodicu, novčana sredstva i odnose sa ljudima kao gorivo kojim ispituje tvoje srce?

NEGLAZIRANI SUDOVI – ČUVARI CRKVENIH KLUPA

Najzad se vrata otvaraju i Gospod sklanja glinene sudove.

Sada si »ispečen«, ali još nisi »glaziran«. Voda se ne može sipati u neglaziranu posudu jer će procuriti, a žito se tu ne može uskladištiti jer će ga napasti žižak. Sa ovom

U Njegovoj kući ima na hiljade različitih posuda, a On ipak svaku od njih prisno poznaje.

posudom se ne može učiniti ništa osim da se vrati na policu.

Ali ti trenutno osjećaš takvo olakšanje što si izašao iz vatre da si uistinu sretan što si na polici. Sada znaš da je Bog opasan. On nije božanski Djed Mraz sa vrećom srdačne izmaglice – On ulijeva strahopoštovanje, svet je i moćan Bog. Bog koji će izvršiti Svoju volju u tvom životu, bez obzira na to koliko se ti protiviš.

I tako ti počinješ da donosiš male odluke. Misliš da si možda u nečemu otišao predaleko pa te Bog kažnjava, te stoga odlučuješ da sjediš u zadnjem redu crkve. Još uvijek se povremeno moliš za druge ljude, ali kada ti Sveti Duh uzburka srce, kažeš: »Ne, Gospode. Drugi me mogu osuđivati ako nešto kažem – ili bih mogao pogriješiti. Nađi nekog drugog.«

Nekada si bio odvažan za Krista, ali sada igraš na sigurno. Naučio si da budeš religiozan, oprezan, ravnodušan i... dosadan! Ne želiš da uzburkaš vodu. Probio si se kroz vatru – platio si svoju članarinu. Ti si Gospodnji ratnik, čak i ako se tvoja posljednja bitka zbila godinama ranije. Stoga si usavršio umjetnost življenja u sjeni crkve. Tvoje prve godine sa Gospodom bile su pune slave i uzbuđenja, ali sada svoje darove kriješ ispod kabanice.

Međutim, jednog dana, dok sjediš u zadnjem redu svoje crkve, Bog počinje da gurka tvoj duh. On kaže: »Kada si mi došao prvi put, rekao si: 'Gospode ja ne želim da budem mlak. Ne želim da budem religiozan. Ne želim da budem onaj koji ima svu vlast.' Želio si da budeš slobodan. Ali sada smatraš da su drugi preslobodni i mrziš njihovu slobodu u Svetom Duhu. Hoćeš li se zadovoljiti sa ovim, ili želiš više Mene?«

VIŠI POZIV

Nisi siguran kako da odgovoriš na Gospodnje pitanje, ali nešto duboko u tebi počinje da se komeša. To je onaj osjećaj predodređenja koji si imao kao novi vjernik. Kažeš: »Gospode, ne želim da ostanem u zadnjem redu i umrem! Stvorio si me da volim Tvoj narod – da pronalazim slomljene posude i da ih odnosim u Lončarevu kuću.«

Gospod te podsjeća na cijenu pomazanja dok slušaš zvuke trube. Poziva tebe, i one oko tebe, na dublje mjesto u Njemu. Svako ponaosob razumije da će platiti nevjerovatnu cijenu za pomazanje, a ipak, mnogi odlučuju slijediti Gospoda u veliku prostoriju ispunjenu stolovima.

U ovoj sobi anđeli uzimaju krčage sa jednog stola i stavljaju ih sa čašama na drugi stol pripremajući ih za

veliku vatru. Može se čuti tihi zvuk plača sudova koji su cijeli život bili zajedno a sada su odvojeni. Bog počinje da priprema Svoje posude da bi ispunio Svoje veliko poslanje. Neki će ostati kod kuće, a drugi će putovati u strane zemlje.

Anđeli pažljivo čiste gleđ na svakoj posudi prije nego ih odnesu u veliku peć.

DRUGA VATRENA LINIJA

Još jednom, vatra se razgara u peći – ali ovaj put je još jača. I dok vatra gori prožeta sjajnom žutom bojom, ti brzo prelaziš iz vremena provjere u vrijeme smrti. U svakoj posudi postoje nečistoće koje samo vatra može očistiti. Jedna od ovih nečistoća je nadmetanje. »Upoređivao si se sa drugima«, kaže Gospod. »Očistiću tu želju za položajem.« I dok vatra postaje sve toplija, On kaže: »Pročišćavam tvoj religiozni intelekt i tvoju, kritici sklonu prirodu.«

Tada Gospod zatvara sva krilca za dovod zraka na peći. Ovo zaustavlja dotok kiseonika i peć postaje crna vatra čiji gusti dim, plamen i crna čađ prožimaju svaku posudu. Vatra je tako jaka da ne možeš ni vidjeti ni čuti one koji su godinama bili tvoji utješitelji, posrednici i prijatelji. Nadmetanje, položaj i ponos – sve je uništio plamen.

I Josip je iskusio ovu smrt – u tamnici kada mu je Bog uzeo sve što je imao: ugled, udobnost, porodicu, položaj, čak i razumijevanje. Da li se Josip mogao sjetiti snova koje mu je Bog dao? Je li Bog bio stvaran? Da li ga je to Bog kažnjavao? Hoće li umrijeti u ovoj mračnoj tamnici? Kakva je Božija namjera u tom dopuštanju da dvije godine podnosi tako veliki bol i gubitak?

A Gospod kaže: »Kao što je Moj Sin imao Getsemani, i ti ga moraš imati. Sve što može biti uzdrmano, bit će uzdrmano, a onda ću te čvrsto sagrađiti na stijeni.«

Usred crne vatre, dok pritisak raste, osjećaš se kao da ćeš eksplodirati. Ali, umjesto toga, dolazi nešto nepoznato. Ovo je skriveno vrijeme kada se sve sjajne, najljepše boje utiskuju duboko u ilovaču. Ove boje su formirane u najmračnijim časovima agonije i žalosti, baš kao što se dijamanti, rubini i smaragdi formiraju u gorućoj utrobi zemlje.

I tada, onog istog trenutka kada si već siguran da umireš, Gospod otvara sva krilca.

Dok ugljik i crna čađ izlaze napolje, ulazi kiseonik i vatra počinje da gori: čista, bijela i nova. Ti više ne gledaš kroz sumaglicu ega, ponosa ili religioznosti. Dok Gospodnje svjetlo uskrsnuća ispunjava peć, ti vidiš sa novom jasnoćom u Duhu.

VRIJEME USKRSNUĆA

Izenada ugledaš Gospoda i Njegove anđele kako stoje usred bijelog i vrelog Ognja Slave. Bog stavlja užareno ugljevlje na usta koja mucaju da zapali predskazane darove obećane godinama ranije. Sada je pomazanje oslobođeno i obnovljena otkrivenja se urezuju kao ognjeni svici u otvorena srca. Iscjeljenje, duboko pokajanje i zalaganje ispunjavaju peć, dok gladna srca vape za još više Boga.

Imali smo vrijeme pomazanja, vrijeme provjere i vrijeme smrti. Ali, u ovoj velikoj vatri svaka posuda će proći i kroz vrijeme uskrsnuća dok počinje da živi u vlasti koja dolazi sa pomazanjem.

I dok se glazura otapa kao liveno staklo u Ognju Slave, formira se površina ogledala. Sada Gospod, dok

hoda kroz tu ognjenu sobu, može da vidi svoj odraz na svakoj posudi. »Sada, kad odražavaš Moj lik i Moju slavu«, kaže, »mogu da te pošaljem napolje u cijeli svijet.«

Peć se gasi i anđeli otvaraju vrata da objelodane veličanstveno divne smaragdno zelene, kraljevski plave i sjajno tirkizne posude na kojima svjetluca zlato. Pšenica, živa voda i mirisno ulje sada se sipaju u te posude i spremni su da donesu iscjeljenje i spasenje ranjenom i umirućem svijetu. Gospodar Lončar je usavršio svoje umjetničko djelo. Sada se može vjerovati da će ove posude odražavati Njegovu slavu.

Jedna od Božijih najljepših posuda bio je Josip. On je na kraju svog dugog puta ovjenčan nevjerovatnom vlašću. Čak mu je i egipatski faraon rekao: »*'...nikoga nema sposobna i mudra kao što si ti. Ti ćeš biti upravitelj moga dvora: sav će se moj narod pokoravati tvojim naredbama. Jedino prijestoljem ja ću biti veći od tebe. Postavljam te, evo,' reče faraon Josipu, 'nad svom zemljom egipatskom.'*« (Postanak 41:39-41)

Kakvo svjedočanstvo Božije vjernosti! Josip više nije bio samo besposlen sanjar. Postao je pravednik koji je držao skiptar vlasti nad velikim narodom. Osim toga, Josip nije u sebi gajio gorčinu. Plakao je dok je opraštao braći koja su ga izdala i rekao: »*Iako ste vi namjeravali da meni naudite, Bog je bio ono okrenuo na dobro...*« (Postanak 50:20)

Josip je prošao kroz Oganj Slave i izašao hvaleći Boga. Platilo je visoku cijenu za pomazanje.

MNOGI SU POZVANI, ALI JE MALO IZABRANIH

Da li si voljan da pođeš u Oganj Slave i dopustiš Bogu da usavrši predodređenje i poziv koji ti je namijenio? Hoćeš li se prestati kriti u sjeni crkve i odgovoriti na Njegov poziv? Hoćeš li predati svoj uredni mali program rada da postaneš Njegova veličanstvena nevjesta?

»Oh, Moj narode, hoćete li mi dopustiti da izgradim i oblikujem vaše živote?« pita Gospod. »Hoćete li dopustiti da utisnem Svoju boju, dezen i predodređenje unutar samih vlakana vašeg bića?«

Hoćeš li i ti, kao Josip, proći kroz vatru da bi uskrsnuo u slavnije predodređenje koje je Bog pripremio za tebe?

Izbor je tvoj – i samo tvoj.

LAST DAYS
MINISTRIES

© 1992 Last Days Ministries
Original English version published as
In the Hands of the Master Potter by Jill Austin
© 2004 Operation Mobilisation Greater Europe for the Bosnian
edition. Translated by permission. All rights reserved.